6 Ιουνίου 2020

Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός: Η ωφέλεια από τα μνημόσυνα

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Ένας άγγελος ζυγίζει ψυχές και διώχνει τον δαίμονα που προσπαθεί να αρπάξει μία. Πίνακας του ιταλού ζωγράφου Guariento (μέσα 14ου αιώνα).

Μ’ αυτό το έργο του ο μεγάλος άγιος και θεολόγος του 8ου αιώνα συνοψίζει τη διδασκαλία της Εκκλησία μας για τα μνημόσυνα και, χρησιμοποιώντας πλήθος πατερικών μαρτυριών, απαντά σε πολλά ερωτήματα, που σχετίζονται με την ιστορική προέλευση, τη σημασία και τη σκοπιμότητά τους.

Πρόλογος

Σύμφωνα με ομόφωνη αγιοπατερική μαρτυρία την οποία επιβεβαιώνει αδιάκοπη εκκλησιαστική παράδοση αιώνων, οι ειδικές ευχές για τους νεκρούς θεσπίστηκαν από τους αγίους αποστόλους (1). Η θέσπιση αυτή έχει δύο βασικά δογματικά θεμέλια: α) την έννοια της Εκκλησίας ως κοινωνίας αγίων, που αποτελείται όχι μόνο από τους ζωντανούς αλλά και τους «κεκοιμημένους» χριστιανούς και β) την πίστη στη μεταθανάτια ζωή, την ανάσταση και την τελική κρίση.

Επιπλέον, η διδασκαλία και η διαχρονική πράξη της Εκκλησίας, μας προτρέπουν να

εκδηλώνουμε τη μέριμνα μας για την ανάπαυση μιας ψυχής όχι μόνο με προσευχές, αλλά και με έργα αγάπης. Έτσι, οι Αποστολικές Διαταγές παραγγέλνουν να προσφέρονται στους φτωχούς ορισμένα από τα υπάρχοντα του νεκρού στη μνήμη του. Και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ερμηνεύοντας το κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο, συμβουλεύει να κάνουμε τέτοιες αγαθοεργίες, «ώστε, αν μεν ο νεκρός είναι αμαρτωλός, ν' απαλλαγεί από τις αμαρτίες του· και αν είναι δίκαιος, να λάβει μεγαλύτερο μισθό και ανταπόδοση». Οι προσευχές, από το άλλο μέρος, για τους νεκρούς περιλαμβάνουν τόσο την μνημόνευση των ονομάτων τους στις θείες λειτουργίες, όσο και την τέλεση ειδικών ακολουθιών, των μνημοσύνων. (περισσότερα...)